

[Kruse Rasmussen]

gavn for dansk idræt på trods af partiskel m.m.

Ministeren siger, at der mangler konkrete forslag fra de forskellige partier. Heri vil jeg ikke give ministeren ret. Det kan godt være, ministeren ikke har hørt det hele, men jeg mener ganske bestemt, at vi har rejst en hel del helt konkrete forslag, som vi meget gerne vil høre ministerens indstilling til for at se, om det var noget, vi kunne blive enige om at gennemføre til gavn for idrætten.

Jeg tænker på idrætslægeværelserne, som jeg berørte, der i dag udelukkende drives af en privat organisation, men hvor alle idrætsfolk efter min mening bør kunne komme og få hjælp.

Det drejer sig om dopingkontrollen, der også i dag udføres af en privat organisation med store omkostninger for den pågældende organisation.

Det drejer sig om idrætskonsulentordningen, hvor jeg foreslog, at der blev oprettet en konsulent i hvert amt. Jeg ved, undervisningsministeren var lidt inde på det, men jeg vil godt have et helt klart svar på disse ting.

Det drejer sig om et forslag til stipendie-nævn – et begreb, som formodentlig ikke er ministeren ubekendt – og så drejer det sig til allersidst om idrætsgymnasier, som jeg godt er klar over ikke er noget, vi kan lave her og nu. Men det bør være nogle ting, som vi må have med i overvejelserne, når vi skal snakke om fremtidens idræt.

Alle de forslag vil efter vor mening være med til at gavne dansk idræt på samtlige planer og ikke kun på eliteplan.

Tinning (VS):

Jeg skal blot indledningsvis beklage, at kulturministeren ikke fandt det umagen værd at svare på en række af de spørgsmål, jeg stillede i mit første indlæg. Jeg skal ikke gentage dem alle, men blot et enkelt.

Når kulturministeren i redegørelsen taler om, at de såkaldte skrabede anlæg vil svare bedre til de offentlige anlægsrammer i 1980'erne end det, vi har set opført inden for de seneste 20 år, ligger der så dér en forudiskontering af, at vi kommer til at se formentlig nogenlunde det samme antal anlæg, men blot mindre, blot billigere? Altså at også idrætsområdet bliver præget af nedskæringer?

Jeg vil godt spørge kulturministeren, om kulturministeren finder, at det er et rimeligt og godt og politisk rigtigt udtryk for det kommunale nærdemokrati, at f. eks. Kolding Idrætsforenings non-amatør afdeling modtager de 150.000–175.000 kr. om året, som jeg nævnte. Hvis det efter kulturministerens opfattelse er et passende udtryk for nærdemokratiet, så ved vi selvfølgelig også godt, hvordan det går med al den megen snak om stadig flere faciliteter, stadig tættere på nærmiljøet, stadig mere decentralt – hvis tanken bag det ikke er, at regeringen eller kulturministeren vil gøre noget specielt for at fremme den type anlæg, men blot vil overlade det til det såkaldte decentrale nærdemokrati.

Tilbage til diskussionen om eliten og bredden og konkurrencen. Jeg må sige, jeg blev ualmindelig imponeret af hr. Bjørn Elmquist, som det lykkedes først at kritisere mig for at udtrykke mig bedrevidende for derefter i al korthed at bede mig om at tænke mig om. Det var en imponerende evne til at slå en kolbøtte på stedet – uden at der i øvrigt kom noget som helst ud af det.

I diskussionen om konkurrencen og førstehold og alt det dér påstod hr. Flemming Jensen faktisk, at konkurrencen om at komme på førsteholdet var der alle vegne. Det er da rigtigt, at man førhen også har set klubber, hvor man dyrkede fællesskab og kammeratskab, og hvad ved jeg. Det er også rigtigt, at vi herhjemme har haft en arbejderidræt, der klart vedkendte sig at have et politisk ståsted. Bevægelsen blev i første omgang kvant rent økonomisk, men sådan noget har vi også haft, og jeg har aldrig påstået, at VS nu har fundet på et eller andet helt smart, fikst, nyt – overhovedet ikke.

I spørgsmålet om eliten og bredden var hr. Flemming Jensen også inde på nogle tal for medlemstallet i Dansk Idræts-Forbund. Jeg fik ikke nævnt det tidligere, men jeg synes, det kunne være godt, hvis vi ikke alene fik at vide, hvordan medlemsudviklingen har været for håndboldspillere inden for DIF, men også hvordan det samlede medlemstal har udviklet sig inden for DIF. Realiteten er nemlig, at der ikke er tale om, at der er flere, der begynder at dyrke idræt, fordi et eller andet elitehold vinder en konkurrence eller klarer sig godt i en international konkurrence. Det, der sker, er nogle forskydninger i bredden; det viste i hvert fald de tal, som jeg tidligere